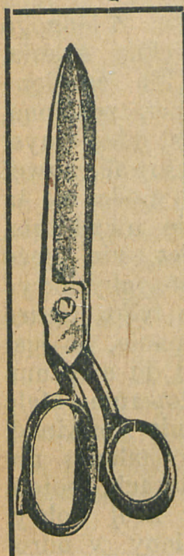
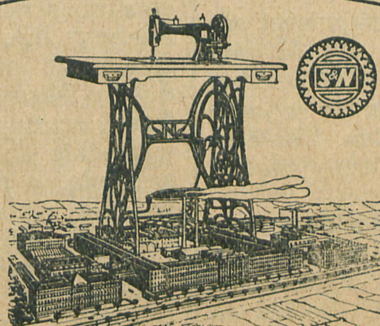
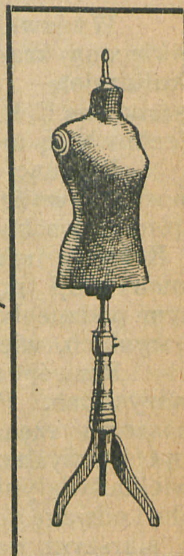
Nr. 1. Królewska Huta, Kraków, Warszawa, Zyrardów, Kalisz, Katowice. Rok 1.
LISTOPAD 1927.

ZDOLNA KRAWCOWA

Organ: Szkół Kroju szycia w Polsce.

Organ: Szkół Kroju szycia w Polsce.

Przewodnik poświęcony krawieczyźnie i technice kroju.

Przedpłata:
Półrocznie . . . 3,60 zł
1 Egzemplarz . 0,60 zł
Za granicę 50 % więcej.

Pierwszy i jedyny miesięcznik redagowany przy współudziale wybitnych mistrzyn.
Administracja i Ekspedycja „Odzież", Król. Huta, ul. Wolności 76.
Konto-czek. P. K. O. 300 979 Katowice.

Od Wydawnictwa.

Puszczamy w świat pismo zawodowe zrodzone tchnieniem serdecznego uczucia dla zawodu damsko-krawieckiego.

Wiedząc, że krawiectwo damskie w Polsce nie ma łącznika czyli organizacji ani związku Cechów, który by ten tak licznie zastąpiony zawód, który nie należy do ostatnich, informował o całokształcie życia twórczego pod każdym względem. Temu brakowi zaradzić ma właśnie „**Zdolna Krawcowa**". Jak wędrowiec bez planu i wskaźnika dróg błądzi i do obranego celu nie dochodzi, tak też jest w życiu zawodowem. Bez przewodnika czyli bez gazety zawodowej dziś tak krawiec jak krawcowa obejść się nie może.

Wydawając już 6 lat pismo „Odzież" dla krawców męskich i kursa kroju także i dla krawczyń nabrałem przekonania, że także pismo i dla krawczyń jest potrzebne, przeto postanowiłem wydać Pismo to oddając w opiekę w pierwszym rzędzie wszystkim szkołom kroju i szycia w Polsce, by „Zdolna Krawcowa" była organem nietylko 2—3 szkół kroju i szycia, lecz wszystkich, które swe wzory, metody, rysunki i plany oraz dorady umieszczać mogą. Łamy pisma stoją im otworem.

Widząc różne niedomagania, chcemy według sił usunąć co się da i wprowadzić krawczynie na drogę postępu, podnieść zawód krawiecki tak, by każda krawcowa zdolną była sama kroić formę na każdą figurę według obliczenia lub zdjętej miary, a nie kopjować jak się to dotąd dzieje i psuć materjał.

Ponieważ są różne zapatrywania klientek na modę tak też mamy różne metody kroju, styl wiedeński, styl francuski, styl angielski i styl niemiecki, a bardzo mało stylu słowiańskiego. Chcąc zadowolić te różne wymagania podawać będziemy te różne metody szkół kroju.

Wiemy źe i sam krój choć najlepszy nie podniesie krawiectwa o ile innych wiadomości będzie brakować: jak sprawy organizacyjne, gospodarcze, z dziedziny prawa rzemieślniczego, które też nie powinny być obojętne i kobiecie samodzielnej i trudniącej się zawodowo, tem więcej terazwobeczbli żających się wyborów do izb ustawodawczych rzemieślniczych. Każda krawcowa i szwaczka bielizny, która prowadzi od 3 lat pracownię ma prawo wybierać i być wybraną o ile przekroczy 30 rok życia. Przy tej sposobności nadmieniam, że na Zachodzie Polski i to w Katowicach i Poznaniu są krawczynie członkami „Izby", a krawców to jest po dwóch w Izbie. Dlatego też ci zastępcy dbają o zawód, co jest ich obowiązkiem. Czy teraz gdzie jest liczne rzemiosło damskie, jak w Krakowie, Warszawie, Łodzi, Wilnie i Bydgoszczy ma być inaczej?

Izby rzemieślnicze są na to powołane by bronić rzemiosła przed upadkiem i wskazywać rządowi jego braki.

Cel pisma da się ująć w następujące słowa:

1) Krzewić technikę kroju, przymiarek i odrobienia;
2) Podawać sprawozdania z mody i sztuki;
3) Szerzenie kultury zawodowej i zmysłu gospodarczego;
4) Podawanie cenników i tanich źródeł zakupów.

Nadmieniamy, że udział w redakcji przyjęły wybitne mistrzynie, które się kształciły za granicą i w wielkich miastach zajmując wysokie stanowiska w firmach takich gdzie się i księżne ubierały, to daje rękojmię za dobre prowadzenie pisma.

Początek zrobiony, dalszy rozwój, ulepszenie i częstsze wydawanie pisma zależy od poparcia całego ogółu krawczyń i szwaczek, dlatego prosimy załączone kartki **natychmiast** wypełnić i odesłać celem ustalenia nakładu. Przez liczne zaabonowanie „Zdolnej Krawcowy", to powyższe postulaty da się osiągnąć, krawiectwo śtanie na wyżynie w sztuce i gospodarczo tymsamem i poprawie bytu, co daj Boże.

Wydawnictwo.

Szanowne Koleżanki!

Wydawnictwo nasze jest pismem fachowem, poświęcone krawiectwu damskiemu, w myśl podniesienia kulturalnie i materjalnie nasz zawód. Zapewniamy szanowne Koleżanki i Kolegów, że dobre chęci i wiedza fachowa są naszą intencją w pracy.

Pragnąc aby Koleżanki i Koledzy jak najwięcej odnosili korzyści i aby czasopismo rozeszło się aż pod granice wschodnie naszej ojczyzny, i niósło Koleżankom i Kolegom usługi wielkie, dając zawsze wiedzę z ostanich kroji nowych mód i sposób odrobienia. W celu tym podane będą pierwszorzędne fasony i formy modeli paryskich, wiedeńskich i angielskich.

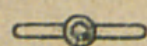
Rozwój i kultura zawodu jest obowiązkiem nas wszystkich. Pracując kulturalnie damy podwaliny silne naszemu rzemiosłu, zbudujemy w bratniej życzliwości byt i egzystencje, nam i naszemu pokoleniu. Będzie to wielka świątynia duszy polskiej, z której będzie czerpał otuchę i odwagę do samodzielnej pracy, każdy młody człowiek, a starszym doda jeszcze energji i ochoty, zyskując klijentele i poprawę bytu. Klijentela wymaga dziś bardzo wiele, jeżeli nie znajdzie w danym warsztacie zadowolenia, idzie dalej i drugich odciąga. Spotykamy to na każdym kroku, słyszymy żale i narzekania na ciężkie czasy, a jednakowoż jest luksus i o wiele więcej dziś sprawiają i wydają pieniędzy na toalety, jak przed wojną światową.

Sądząc że chęci dobre nie pojdą na marne i Koleżanki i Koledzy ocenią wartość naszego pisma, będą stałemi prenumeratorami. Przytem nawiążemy styczność i stworzymy organizację zawodową, która nam przyniesie wielkie korzyści materjalne, aby naszej pracy nie wykorzystywano i zyskami nie tuczyli się cudzoziemcy.

Zasyłamy braterskie pozdrowienie

Redakcja Kraków

K. Bobrowska.

Z pierwszym numerem.

Brak pisma krawieckiego damskiego, któreby było poradnikiem a zarazem dobrym duchem dla krawczyń w Polsce, dawał się odczuwać. Pisma kobiece które wychodzą, a które dają odcinek krawiecki w rodzaju porad lub też dodatki ilustrowane mód, zupełnie braku tego nie zaspakajały. To też z gorącym uznaniem podkreślić należy myśl p. Redaktora W. Samarzewskiego założenia pisma kobiecego, fachowego dla krawczyń. Z uznaniem można powiedzieć iż pismo to wyjdzie z dzielnicy śląskiej, dzielnicy która nie jedną myśl pożyteczną zaincjowała, która owocną była w swych skutkach. Aby to pismo się rozwinęło stało się naszą trybuną i poradnią, naszą miłą lekturą, musimy mu stworzyć, przez popieranie go, warunki rozwoju. Dlatego w pierwszym rzędzie musimy go rozpowszechniać, popierać, uświadamiać że jest ono jedno z pierwszych a jeśli się stanie poczytne, to redakcja nie będzie szczędziła pracy i nakładu, by jaknajszersze obejmowało działy z życia krawiectwa damskiego. Z rozwojem jego będzie dla nas pożytek, bowiem będzie nas uświadamiało, oświecało, stanie się naszym dobrym duchem. Dlatego zwracając, się z apelem do Pań krawczyń, mistrzyń, właścicielek szkół kroju damskiego, by nie dały powstającej rodzinnej placówce upaść, by drogą prenumerowania i współpracy torowały mu drogi; jednocześnie życzę nowej placówce.

Szczęść Boże!

K. Kowalska
z Zyrardowa.

Krawiectwo jako przemysł artystyczny.

Zdolna krawcowa i krawiec jest artystą. Z jednego żurnalu dobrze odrobionego może być piękna suknia, natomiast źle odrobionego karykatura. Źle zrobiona suknia najpiękniejszą figurę zeszpeci, a dobrze zrobiona, nawet złą figurę przystroji. Krawcowa musi mieć zmysł spostrzegawczy, aby do klijenta fason zastosować, nawet błędy w figurze umiejętnie ukryć. Obecna moda ma tą zaletę, że nie jest obcisłą i kształtów nie uwydatnia, dobrze skrojona suknia, płaszcz czy żakiet, nie może figury zeszpecić, tylko muszą być linje proste, aby ukryć wszystkie wypukłości figury. Moda podaje tylko figurę szczupłą, a przecież trzeba ubrać i tęższe panie, to jest właśnie sztuka. Ażeby doprowadzić zawód do artyzmu, musi się mieć urodzone zdolności i zamiłowanie, stale pracować nad sobą, aby talent odpowiednio rozwinąć. Powinno się uważać na początki nauki, aby talentu nie spaczyć. Musi więc być dokładność w miarach, potem odrobieniu, materjalnie najważniejszy jest krój dobry. Musi się stale studjować nowość mody, zmiany w odrobieniu, kroju, przybraniu, zestawieniu kolorów, znać wszystkie gatunki materjałów, nazwe ich i nazwe kolorów, pozatem czy się materjał na wybrany fason nadaje, czy nie za cienki lub gruby. Bardzo często źle zastosowany materjał do fasonu, jest powodem złego wyniku, co się do zrobić z materji nie do się zrobić z jedwabiu i przeciwnie.

Moda musi się ustalić, nie wszystko co żurnal czy model poda, zostaje przez ogół przyjęte. W modę musimy się nadać, moda to duch czasu. U klijenteli musi się zdobyć zaufanie, bezwzględne zaufanie zdobywa się zdolnościami i sumienną pracą. Dobra robota daje pewność egzystencji materjalnej, za dobrą robotę klijentka chętnie płaci i unika się nieporozumień. Wiemy że wygląd powieszchowny w życiu człowieka odgrywa wielką rolę. Każdy człowiek kulturalny o ten wygląd dbać powinien.

Krawiectwo damskie jest przedmiotem ciągłej myśli i pomysłów, zmiany ciągłe, wymagania coraz większe, nawet luksusowe.

Ażeby rozwój krawiectwa w Polsce doprowadzić do tego stanu co Francja, musimy bardzo poważnie o tem pomyśleć. Pierwsze odpowiednio prowadzić szkoły przemysłowe, potem dokształcające, pracownie t. j. praktykę, czuwać nad tem, aby uczennice miały możność poznania najlepsze wykonania.

Przeprowadzić to mogą tylko pierwszorzędni fachowcy. Musi się w pierwszej linji umieć doskonale samemu, aby można było uczyć drugich. Wykształcenie w zawodzie może dać możność rozwoju, a klijentela nie będzie wyjeżdżała ubierać się za granicę. Polki znane są z dobrego gustu. Krawiectwo jest ważną gałęzią przemysłu, ubrać się musi każdy.

Koledzy i Koleżanki, wytężyć musimy nasze siły, otoczyć przemysł naszą opieką, doprowadzić do rozkwitu, zaspokoimy najwybredniejsze panie, gustu i pracy nam nie braknie. Artyzm krawiecki postawimy na odpowiednim poziomie.

K. B.

Przegląd mody.

Nie wiele się zmieniło od zeszłego roku, sukienka nowoczesnej kobiety, zachowała linje proste i kształt obcisty, ale przydłużyła się nieco. Pozwoliła sobie natomiast na pewne kaprysy, objawia się to w dziedzinie „obwodów“ — niesymetrycznych, klinowatych godełami i falbanami ozdabianych. N. p. czarna z georgetty suknia z kołnierzykiem i mankietami z gronostajon, od bioder idą godeły w nierówne zęby wycięte. A teraz inna i i czarna velourowa bez rękawów, pokryta kroplami rosy,

z tylu dłuższa, ma u ramion 2 wolanty tworzące niby bolerki. Dużo mamy szafirowych jak toń morska sukienek z georgetty, przezroczystych chiffons i velouru. Modna jest również mora, zwłaszcza dla popołudniowych sukienek Taka mieniąca się, rozcięta niby płaszczyk na spodzie z mory, sukienka ma oryginalny kołnierzyk z olbrzymią kokardą, naszywaną złotemi cekinami. Aksamit kombinuje się z jedwabiem. Np.: czarna aksamitna spodniczka złączona jest z bluzą z georgetty, naszywana wstążeczkami. Na spacer, krótki żakiet w kolorze kasztanowym lub ciemno bronzowym dobrany jest w tonie do jaśniejszej spodniczki w kolorze piaskowym, beige lub liljowanym. Żakiety sukienne lub aksamitne przyozdobione są taśmami, albo galonami matowymi czy świecącemi okalającemi kołnierz, mankiety i kieszenie. Do spodnicy z żakietem noszona jest bluza koszulowa z płótna jedwabnego w kolorze kości słoniowej zapięta wysoko pod szyję, z długą krawatką z ciemnego jedwabiu dobranego kolorem do barwy żakietu.

K. Kowalska
z Zyrardowa.

Nowości mody.

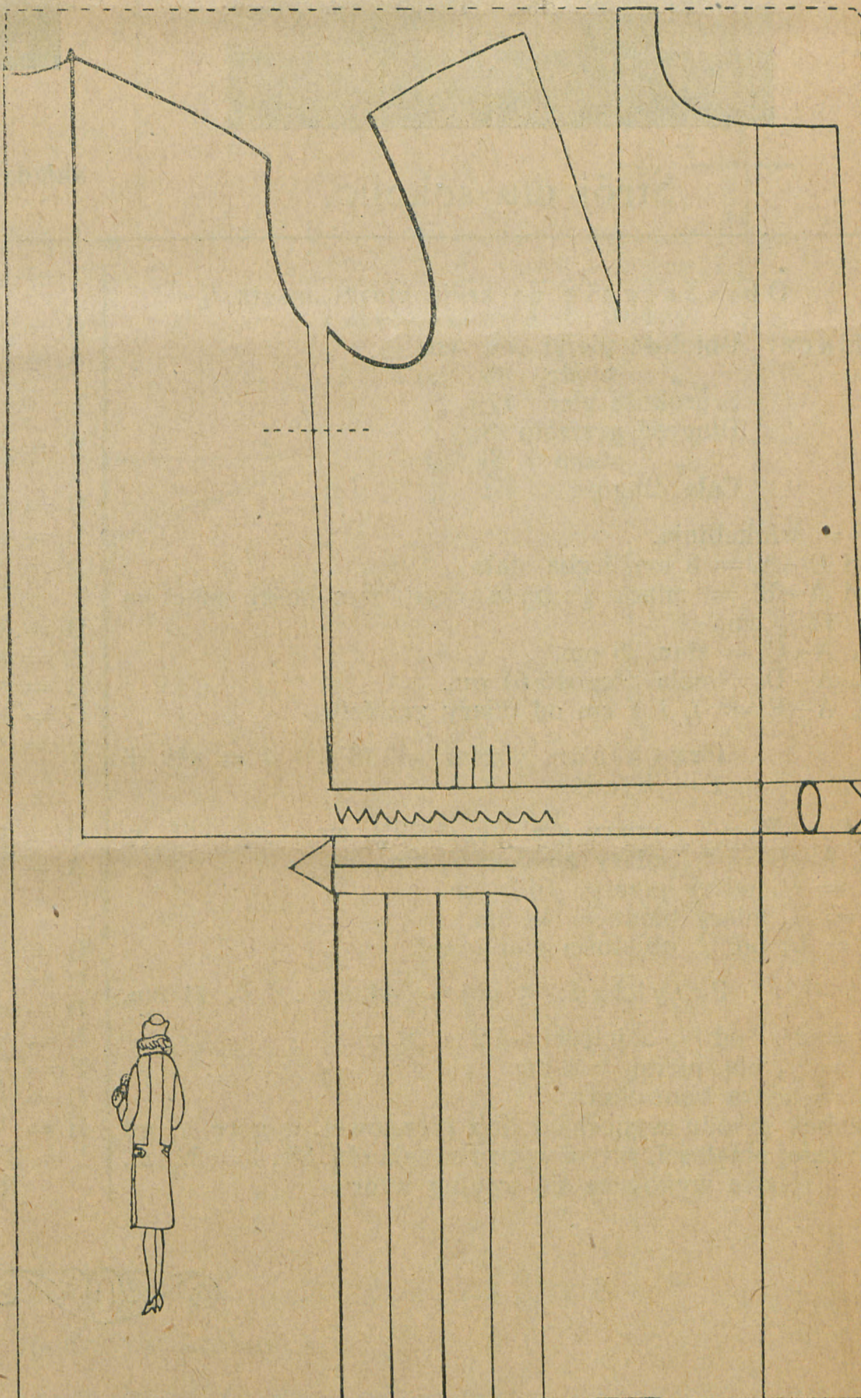
Ostatni sezon przyniósł zmiany w modach na suknie damskie, pod względem wykonania i linji. Najmodniejszym materjałem na suknie jest crepsatę. Suknie szyte na stronę świecącą, staniki o figurze znacznie krótszej, szerokie baskiny w biodrach, albo szerokie paski miękie, zapinane na duże guzy i klamry. Tył sukni gładki, przód spódniczki w klosze, albo fałdy. Modne są także falbany podwójne z przodu kloszowe, małe wycięcia w karo i okrągłe, bez kołnierzyków, plisy przy szyji, na ramieniu kokardy wiązane, rękawy wązkie długie, przy ręce bardzo mało poszerzane. Noszone są w tym sezonie suknie wełniane (lekkie wełny). Modny kolor jest czarny, ubrany białem, bronzowy do żółtego. Suknie wieczorowe z tiulu, fantazyjne draperje, i wiszące końce aż do kostek. W tem sezonie noszone będą suknie z aksamitu jako suknie wieczorowe.

K. B.

Płaszcz z wycięciem

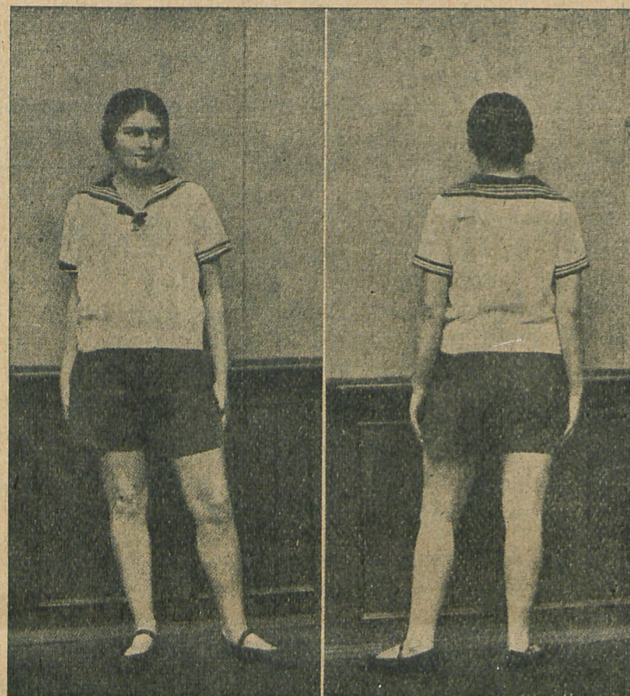
i paskiem, z boku 4 fałdy na 4 cm do siebie. Kreseczki na przodzie oznaczają zmarszczki ∿∿∿ oznaczone jest przecięcie kawałka przodu pod paskiem.

Lekko zmarszczony rękaw z jednem szwem, pod spodem znak na górze rękawa, ma się równać ze szwem ramienia, kołnierz w tyle podmarszczony tam gdzie kreseczki. K. B.

Strój dla sokolic.

Strój ćwiczebny

składa się ze szerokiej bluski matrozkiej i krótkich granatowych spodenek.

Objaśnienie do króju bluzki na str. 5.

Miara: Objętość piersi 88 cm
„ biódr 96 „
Szerokość plec $17\frac{1}{2}$ „
Długość grzbietu $18\frac{1}{2}$ „
„ stanu 36 „
Cała długość 51 „

O = winkellinja.
Od O—A = 3 cm liczba stała.
Od A—B = miara grzbietu czyli wysokości plec = $18\frac{1}{2}$ cm.
„ A—C = stan 36 cm.
„ A—D = cała długość 51 cm.
„ A—E = $\frac{1}{4}$ i 1 cm od miary grzbietu.

Przykład: grzbiet = $18\frac{1}{2} : 4 = 4\frac{2}{3} + 1 = 5\frac{2}{3}$ E.

Od A—F = $\frac{1}{2}$ miary grzbietu = $9\frac{1}{4}$ cm.
„ A—G = $\frac{1}{3}$ miary plec = $\frac{1}{2}$ cm.
H = $\frac{1}{2}$ miary plec = $16\frac{1}{2}$ cm.
I = $\frac{1}{2}$ miary biódr = 48 cm.
J = $\frac{1}{4}$ od $\frac{1}{2}$ objętości piersiowej.

Przykład: $\frac{1}{2}$ obj. = 44 cm : 4 = 11 cm.

K = $\frac{1}{4}$ od $\frac{1}{2}$ objętości — 2 = 9 cm.
L = $\frac{1}{2}$ obj. piersi + 4 cm.
M = miara kontrolna.
Czubek przodu wynosi od linji piersiowej w górę $\frac{1}{4}$ od całej objętości, w tym wypadku cała obj. 88 ; 4 = 22 cm.
Resztę wykończa się według wzoru.

Krój rękawów do bluzki.

O = winkiellinja.
A = $\frac{1}{4}$ od $\frac{1}{2}$ objętości.
Przykład: $\frac{1}{2}$ objętości piersiowej wynosi 44 : 4 = 11 cm.
B = $\frac{1}{5}$ całej objętości piersiowej.
Przykład: obj. 88 : 5 = $17\frac{1}{2}$.
C = 5 cm liczba stała.
D = długość rękawa.

Krój kołnierza.

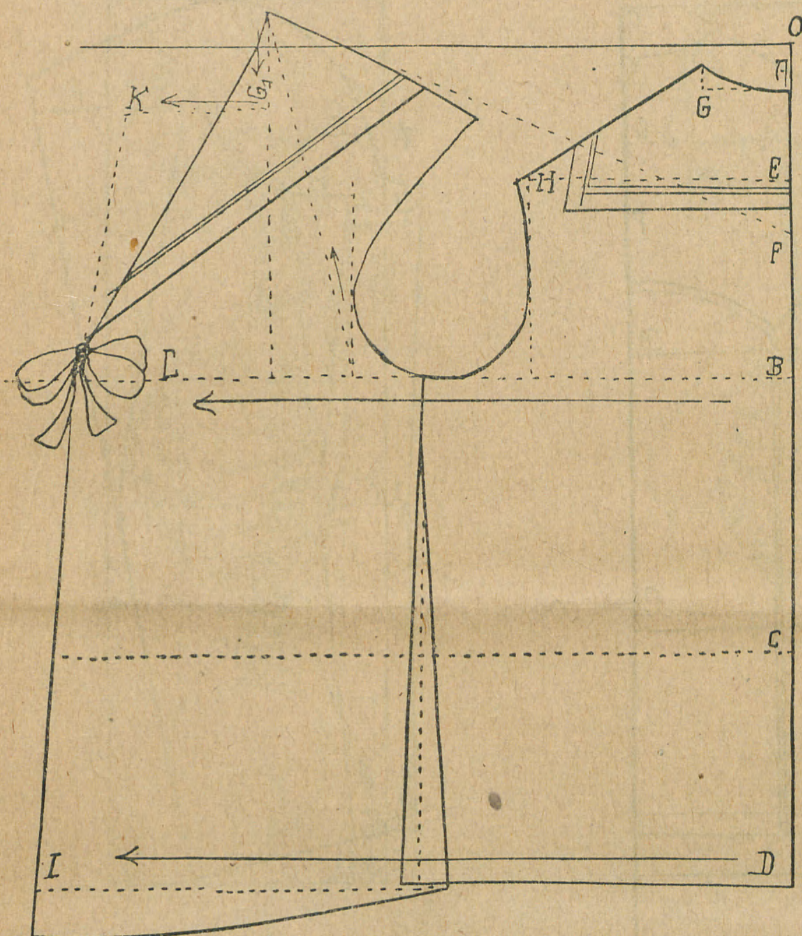
O = winkiel.
A = 8 cm od kąta.
B = $\frac{1}{2}$ długość kołnierza.
C = szerokość kołnierza.
D = $\frac{1}{2}$ długości kołnierza.

Spodnie ćwiczebne.

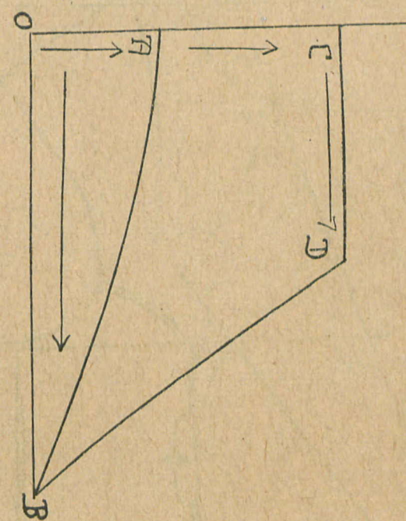
O = Kątlinja.
A = $\frac{1}{4}$ od $\frac{1}{2}$ miary w biodrach — 2.
Przykład: $\frac{1}{2}$ objętości w biodrach wynosi 50 : 4 = $12\frac{1}{2} - 2 = 10\frac{1}{2}$.
B = $\frac{1}{8}$ od $\frac{1}{2}$ objętości biódr = $6\frac{1}{4}$.
C = $\frac{1}{4}$ od całej objętości biódr + 4 = 29 cm.
D — długość według życzenia.
E = $\frac{1}{8}$ od $\frac{1}{2}$ obj. biódr + 1 cm = $6\frac{1}{4} + 1 = 7\frac{1}{4}$ cm.
F = $\frac{1}{8}$ od $\frac{1}{2}$ obj biódr + 2 = $7\frac{1}{4} + 1 = 8\frac{1}{4}$ cm.
G = $\frac{1}{2}$ miary biódr.
H = $\frac{1}{5}$ od $\frac{1}{2}$ miary biódr = 50 : 5 = 10 cm.
I = 2 cm liczba stała.
Resztę wykończa się według wzoru.

Marja Leksy.

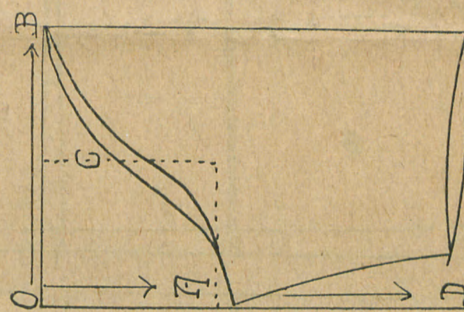

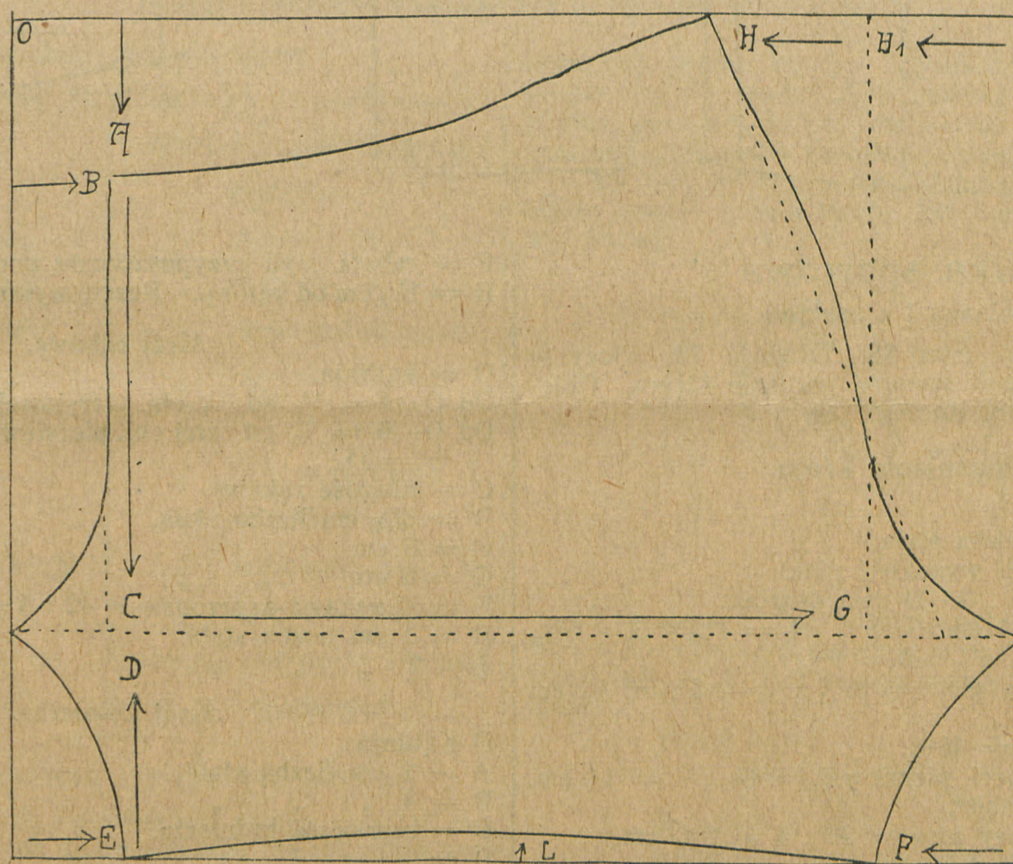
Krój bluzy.

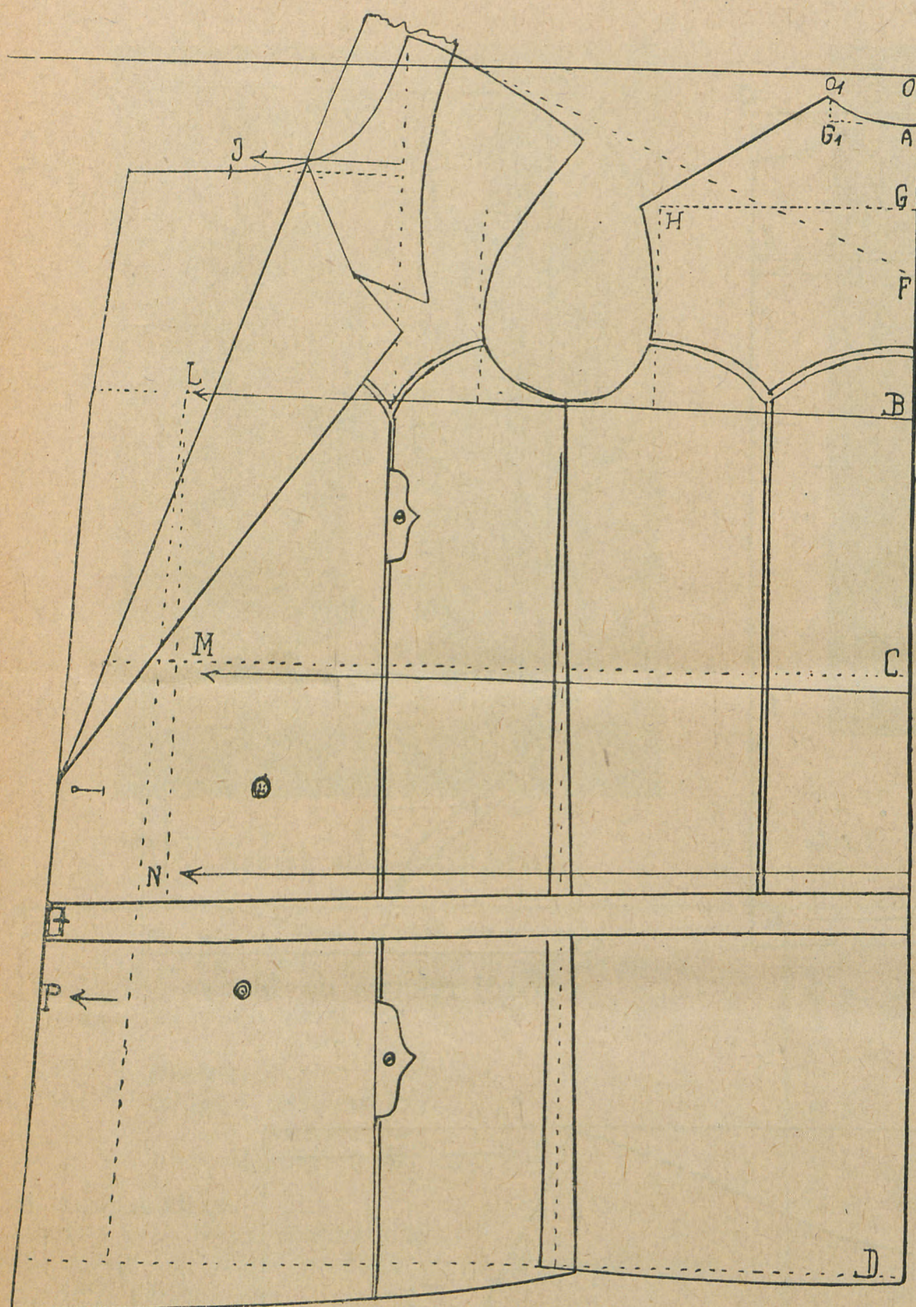
Krój kołnierza.

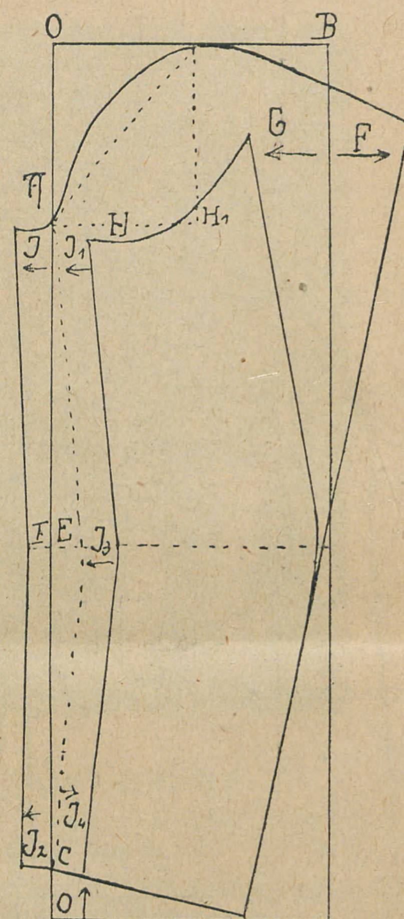

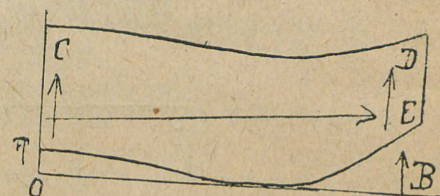
Krój rękawa do bluzy.

Krój spodni ćwiczebnych.

Jaczka sportowa

przecinana i z paskiem.

Miara: grzbiet $18\frac{1}{2}$. Stan 36. Długość 72. Plecy w całości 33. Rękaw szew w przodzie 42 cm. Objętość 88. Obj. biódr 92 cm.

Objaśnienie kroju.

O = kąt linja.
Od O—A = 3 cm liczba stała.
A—B = grzbiet czyli wysokość plec.
A—C = stan 36 cm. A—D cała długość.
E = $\frac{1}{4}$ grzbietu + 1 cm = $18\frac{1}{2} : 4 = 4\frac{3}{4} + 1 = 5\frac{2}{3}$.
F = $\frac{1}{2}$ grzbietu = $18\frac{1}{2} : 2 = 9\frac{1}{4}$.
G = $\frac{1}{3}$ od $\frac{1}{2}$ miary plec = $16\frac{1}{2} : 3 = 5\frac{1}{2} + \frac{1}{2}$ cm na szew.
H = $\frac{1}{2}$ miary plec = $16\frac{1}{2}$.
J = $\frac{1}{4}$ od $\frac{1}{2}$ objętości piersiowej = 44 : 4 = 11 cm. czyli szerokość pachy.
J = $\frac{1}{4}$ od całej miary plec = 33 : 4 = $8\frac{1}{4}$ cm.
K = miara kontrolna $30\frac{3}{4}$ cm.
L = $\frac{1}{2}$ miary piersiowej cm = 44 + 4 = 4 = 48 cm.
M = $\frac{1}{2}$ miary piersiowej 44 + 4 = 48 + 1 cm = 49 cm.
N = $\frac{1}{2}$ „ obwodu biódr = 46 cm.
P = rabata czyli przypuszczenie pod guziki = 6 cm.
R = $1\frac{1}{2}$ cm od kątlinji. Resztę wykona się według wzoru.

Krój rękawa.

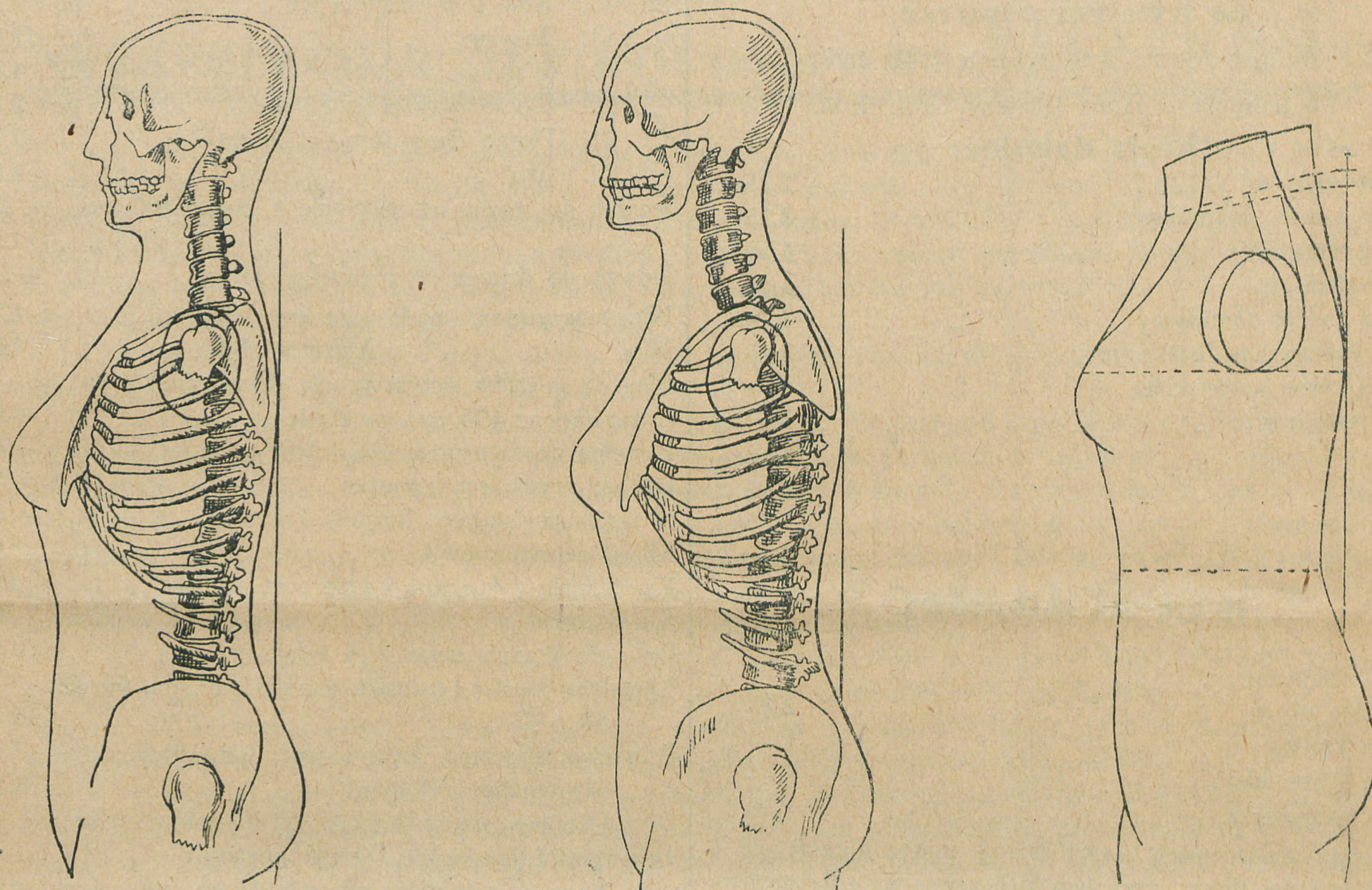
O = kątlinja.
Od O—A = $\frac{1}{4}$ od $\frac{1}{2}$ obj. piersiowej = 44 : 4 = 11 cm.
Od O—B = $\frac{1}{5}$ od całej obj. piersiowej = 88 : 5 = $17\frac{1}{2}$ + = $18\frac{1}{2}$.
C — długość rękawa.
D = $3\frac{1}{2}$ cm liczba stała.
F = 5 cm „ „
G = 6 cm „ „
E = $\frac{1}{2}$ rękawa w przoozie = 42 : 5 = 21 cm czyli łokiec.
H = 1 cm liczba stała.
J = 2 „ „ „

Krój kołnierza.

O Kątlinja.
A — 1 cm liczba stała.
B = 4 „ „ „
C = szerokość kołnierza.
D = „ „
E = długość kołnierza według wycięcia szyji.

Marja Lexy, była słuchaczka kursu kroju system „Odzież“ w Król. Hucie.

Szkielety płci żeńskiej do nauki poglądowej.

Najwięcej osób płci żeńskiej jest takiej budowy jak powyższe szkielety, wykazała to miara wzięta 100 osobom o jednakiej objętości piersiowej.

Fig. I jest normalna, łopatki leżą w dół. Fig. II pochyła z odstającą łopatką, w tym wypadku trzeba branie miary krój i odrobienie zastosować do budowy korpusu.

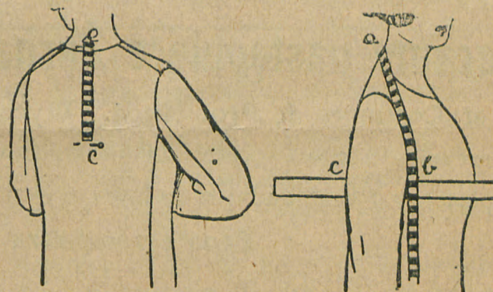
Dwa rodzaje brania miar.

Miara pojedyńcza	Miara kontrolująca
Miara długości stanu	Miara wysokości plec czyli
„ całej długości	grzbietu
„ objętości górnej	„ długości stanu
„ „ w pasie	„ całej długości
„ „ w biodrach	„ przedniej długości
„ szerokości plec	„ obj. w piersiach
„ długości rękawa	„ „ w pasie
„ obj. szyji	„ „ w biodrach
długość spódnicy.	„ obwodu szyji
Dla wprawionego w kroju	„ szerokości plec
te miary wystarczą.	„ długości rękawa
	szelka, obj. pachy, długość
	spódniczki

Wysokość grzbietu i głębokość pachy.

W interesie wielu czytelniczek podaję opis jak się te 2 główne punkty na figurze mierzą, ewentualnie wylicza bez brania miary. Wysokość plec czyli grzbiet mierzy się od środka szyji punktu wypukłego (Wirbelpunkt) poziomo do linji głębokości pachy czyli taśmy opasanej pod pachą wokoło korpusu.

By być pewnym co do głębokości grzbietu, to najlepiej opasać gościa taśmą lub centimetrówką wokoło pod pachą.

Tak samo można mierzyć głębokość pachy w przodzie, czyli wysokość przodu (patrz rysunek 2-gi podkładając linję. Gdy tej miary niema wylicza się w ten sposób:

miara stanu . . . . 37 cm
„ objętości piersi 47 „
Zliczyć = 84 cm
podzielić przez 4 = 21 cm
wypadnie miara grzbietu punkt C.

Cennik form wykrojek (modeli)

na trwałym papierze

Pojedyńcze formy według przesłanej miary.

Do nabycia w Adm. Odzieży Król. Huta.

Kroje damskie:

Spodnie sportowe	2,25 „
Płaszcz damski zwyczajny	3,25 „
Płaszcz (kimono)	4,50 „
Raglan damski	4,50 „
Płaszcz damski fantazyjny	4,— „
Żakiet damski lub Jaczka	3,— „
Żakiet (krojem angielskim)	3,— „
Żakiet sprotowy	3,— „
Suknia w całości	3,50 „
Spódnica	2.— „
Bluzka kimono	1,75 „
Peleryna	2.— „

Kroje dla chłopców:

Jaczka	1,75 „
Kurtka z fałdami	2,— „
Palto albo ulster	2,25 „
Spodnie krótkie	1,— „
Spodnie z stanikiem	1,— „
Bluzka marynarska	1,50 „

Przy zamówieniach form według miary uprasza się o podanie budowy figury, przy damskich zaleca się o ile możliwe dołączenie obrazu mody, jeżeli z urnale od nas, to numer obraz ka podać i nr. żurnalu.

Tymczasowy Cennik, w następnym numerze podamy obszerny wszelkich robót krawieckich i bielizny. W Krakowie biorą od sukni przeciętnie 60 zł, od bluzki 15—25 zł, od kostjum 100 zł, od płaszcza 80—90 zł. Ma się rozumieć w lepszych pracowniach. Są pracownie co robią za połowę podanej ceny i niżej, to zależy od firmy i klijenteli, która placić może.

Tak samo jest w Król. Hucie i Katowicach.

Przybory i przyrządy warsztatowe.

Nr. 13.	Kitaj I w różnych kol.	po 2.10 zł.
„ 14.	Żagonet	„ 1.40 „
„ 19.	Watelina, 2 gatunki	po 3.50, 4.50 „
„ 20.	Płótno krawieckie 80 szer.	po 2.00 „
„ 21.	Płotno Żyrardowskie 80 szer.	„ 2.70 „
„ 22.	Juta	„ 1.50 „

Jedwab do szycia na maszynie 1 spulka 100 mtr.	—.30 „
„ „ „ „ „ 1 „ 400 „	1.20 „
Jedwab do dziurek w różnych kolorach	—.40 „
Nici maszynowe (marki grzebien) 1000 mtr.	1.70 „
Nici „ Akerman 1000 „	1.85 „
Nici do guzików przyszywania (Gruszwitz) bardzo mocne 100 mtr. w kłąbie	—.60 „
Bawełna do fastrygowania dobry gatunek	—.60 i —.85 „
Igły do szycia ręką, paczka	—.30 i —.50 „
Wykuwacz ściegów (frymek) 1 sztuka	—,30 i —,40 „
Miary centymetrówki	—,60 i 1,60 „
Kreda biała 4-kanciata i kolorowa sztuka	—,10 „
Winkle owal	mniejszy 2,50 „
Piece do grzania żelaz, z 4 żelazami	130, „
Manekiny męskie i damskie wielkość 40. 44. 46. 48 50. i 52.	25,— „
Podstawa lakowana, biust obszyty aksamitem czerwonym lub zielonym	28,50 „

Drobne zamówienia do 6 zł uskutecznia się tylko za poprzedniem nadesłaniem gotówki.

Szan. Czytelniku nie chodź za szukaniem towaru, szanuj drogi czas.

Napisz tylko kartkę a otrzymasz towar w dom wraz.

Wszystkie powyżej wymienione towary są na składzie i można je otrzymać wprost.

Adresując Odzież Król. Huta.

Polecamy następujące Żurnale.

Manteaux et Costumes de Promenade. Wychodzi 2 raz rocznie, zawiera około 200 praktycznych modeli płaszczy i kostjumów w ładnym wykonaniu.
Cena egzemplarza zł. 4,75.

New Ladies Fashions. Żurnal dla pierwszorzędnych pracowni okryć damskich. Wychodzi 8 razy rocznie (za wyjątkiem miesięcy maja, czerwca, lipca i grudnia). **Cena egzemplarza zł. 8,00.**

Album Lingerie et Broderie. Żurnal dla wszelkiego rodzaju robót ręcznych. **Cena egzemplarza zł. 3,90.**

La Mode de Paris wychodzi 2 razy rocznie. Duży wybór (300 modeli) toalet skromnych i eleganckich, bielizny oraz garderoby dziecięcej. Zawiera barwne tablice. **Cena egzemplarza zł. 3,90.**

Très Chis. Żurnal eleganckiej Pani, zawierający ostatnie nowości Mody w barwnem, artystycznem wykonaniu. Wychodzi 10 razy rocznie (za wyjątkiem miesiąca czerwca i lipca).
Cena egzemplarza zł. 6,75.

Świat Kobiecy. Rekord Żurnal krajowy poświęcony modzie i sprawom kobiecym. Wychodzi 2 razy miesięcznie z tablicą krojów.
Cena egzemplarza zł. 2,00.

Przegląd mody. Z tablicą krojów wychodzi co miesiąc.
Cena egzemplarza zł. 2,25.

Przegląd Mody pozostały z Października po zł. 1,80.

Do nabycia w Adm. **Odzieży Król. Huta** ul. Wolności 67.